

ΕΡΓΑΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΤΡΟΤΣΚΥΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΚΥΠΡΟΥ (ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ 4ης ΔΙΕΘΝΟΥΣ)

«...Καί τις γίνεται με τη πολιτική των κομμουνιστικών κομμάτων των λαϊκών ; Είναι η πολιτική τους μία σταθερή επαναστατική αντιιμπεριαλιστική πολιτική, που στηρίζεται μόνο πάνω στα συμφέροντα των μαζών, ή μονάχα αλλάζει ανάλογα με τις ανάγκες της εξωτερικής πολιτικής του Στάλιν ;»

(ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ ΤΟΥΣ ΕΓΓΛΕΖΟΥΣ 4 ΔΙΕΘΝΙΣΤΕΣ — 1947).

Διευθύνεται από ΣΤΥΝΤΑΧΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	Πλευθύνος : ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΡΙΑΝΣ	Γράμματα - Ανταποκρίσεις : Λευκωσία — 'Αγ. 'Αντωνίου 1	ΛΕΥΚΩΣΙΑ — ΚΤΙΡΟΥ 2η χρονιά — 77 φύλλα	Συνδρομές 'Εσωτερικού : Χρονιάτικη 10/- 'Εξώτερη 5/-	Κυκλοφορεί κάθε ΤΡΙΤΗ Τιμή 1 ΓΡΟΣΙ
--	---	---	---	---	---------------------------------------

Οι μεγάλες πολιτικές ήττες προκαλούν, αναπόφευκτα, μία αναθεώρηση των αξιών, που γενικά εκδηλώνεται προς δύο κατευθύνσεις : 'Απ' τη μία μεριά η αληθινή πρωτοπορεία, πλουτισμένη απ' την πείρα της ήττας, υπερκασιζεται με όλες της τις δυνάμεις την κληρονομιά της επαναστατικής σκέψης και, πάνω σ' αυτή τη βάση, πολεμάει να μορφώσει καινούργια πλαίσια για τους μαζικούς αγώνες, που θ' ακολουθήσουν. 'Απ' την άλλη μεριά οι ρουτινιέριδες, οι κεντριστές και οι έρασιτέχνες, τρομαγμένοι απ' την ήττα, κάνουν ό,τι μπορούν για να καταστρέψουν την αυθεντικότητα της επαναστατικής παράδοσης, και επιστοδρευμέν αναζητώντας μία... «Νέα Θεωρία» !

Θα μπορούσε κανείς να υποδείξει πάρα πολλά παραδείγματα ιδεολογικής αντίδρασης που, τις πιο πολλές φορές, παίρνει το χαρακτήρα του άφανισμού. 'Ολη η φιλολογία της Β' και Γ' Διεθνούς, όπως και των δερυφύρων τους του Γραφείου του Λονδίνου, αποτελούν ουσιαστικά από τέτοια παραδείγματα. Καμιά ένδειξη Μαρξιστικής ανάλυσης. Ούτε μία σοβαρή προσπάθεια, για εξήγηση των αιτιών της ήττας. Για το μέλλο ούτε μία καινούργια λέξη. Τίποτε άλλο από κλισιά, συμβολισμούς, φερετιές και, πάνω απ' όλα, προσπάθεια για τη δική τους γραφειοκρατική αυτοσυντήρηση.

«Ε. ΠΑΛΗ»—1946 (ΤΡΟΤΣΚΥ)

ΧΩΡΙΣ ΣΤΡΑΤΟΚΡΑΤΗΣΗ!

Διεκήρυξαν ότι ο πόλεμος έγινε, για μία «δικαίη» ειρήνη! Για τη συντριβή του φασισμού! Για τη λαϊκή δημοκρατία! Μας είπαν ότι αν βουτήξει η ανθρωπότητα στο λουτρό του αίματος, αυτό έγινε για ν' αποκτήσουμε ένα καθεστώς μόνιμης ειρήνης! Μας είπαν οι Έλληνες καπιταλιστές και οι πράκτορές τους, ότι αγωνίζονται για την «ανεξαρτησία» της χώρας «μας»! Και η φωνή μας ενάντια στο ληστρικό χαρακτήρα του πολέμου πνιγνόνταν στα ούρλιαχτά του εθνικισμού, του «Αντιφασισμού», της πατριδοκαπηλίας! Μά ο πόλεμος έλειξε. Ο φασισμός κατέρρευσε. Κι' έφτασε η ώρα της οικοδόμησης της ειρήνης.

Και θέλουμε στο χαλκείο της ειρήνης στο Παρίσι, τους ληστές του Λονδίνου και της Ουάσιγκτον να παλεύουν μεταξύ τους απ' τη μία μεριά, και με τους διπλωμάτες του Κρεμλίνου απ' την άλλη, για τη διανομή της λείας. Για το μοίρασμα των αποικιών. Για την άρπαγή των πηγών πρώτων υλών. Για το κύρος των μικρών κρατών. Η πάλη τους είναι ένας άγριος αγώνας για προσαρτήσεις και αποζημιώσεις. Και κοντά σ' αυτούς οι κεφαλαιοκράτες των μικρών χωρών, σέρνονται με τη κοιλιά και με τα γόνατα για να εκλιπαρήσουν το μερτικό τους. Λίγα ψίχουλα, απ' το συμπόσιο της ιμπεριαλιστικής ειρήνης.

Και εκεί που η ανθρωπότητα με αγωνία αναμένει να θεμελιωθεί η ειρήνη, αποκαλύπτονται οι βαθύτατες αντιθέσεις και ανταγωνισμοί που προετοιμάζουν τον τρίτο παγκόσμιο πόλεμο.

Και θέλουμε στη χώρα μας να διεξάγεται μια φοβερή εθνικιστική καμπάνια. Για τα «Εθνικά μας δικαιώματα»! Για τις «Εθνικές μας διεκδικήσεις»! Η αστική τάξη της χώρας μας διεκδικεί τα Δωδεκάνησα, τη Βόρειο 'Ηπειρο, τη διαρύθμιση των Βουλγαρικών συνόρων! Οι δημοκράτες του Κέντρου πήγανε πιο πέρα. 'Απαιτούν φιλικά το Μοναστήρι! 'Αλλά οι «σοσιαλιστές» και «κομμουνιστές» υπερκασιζόν τον πόλεμο. Το ΕΑΜ διατυπώνει αξιωματικά πάνω στην 'Ανατολική Θράκη! Και, όλοι μαζί, διεκδικούν σε βάρος των ήττημένων άδασταχτες αποζημιώσεις.

Κανείς δεν περίμενε βέβαια απ' τους άστους έμπόρους του πολέμου, και απ' τους υπαλλήλους τους διαφορετική στάση. 'Αλλά το έπαναστ. προλεταριάτο έμεινε κατάπληγο μπροστά στον άβυσσάλο κυνισμό, που εκδηλώθηκε ο σωβινισμός τους.

Ο Ζαχαριάδης εξαπολύει μύδρους ενάντια στους Τούρκους. «Τους προαιώνιους έχθρους μας»! Διαγγελλεί το μίσος κατά των 'Οθωμανών της Θράκης. Και ο Τσιριμώκος πνέει μένεα κατά το «πατριωτικό μετώπο της Βουλγαρίας»! 'Εγγελλεται ο πατριωτισμός του για τις Ιταμές αξιώσεις διεξόδου στο Αιγαίο! Και άναρωτιέται: «Τίποτα λοιπόν δεν άλλαξε στη Βουλγαρία. Πήραν οι Βούλγαροι άριστοροί την έξουσία απ' τους φασίστες. Τους πήρανε, λοιπόν, και το Σωβινισμό!»

Και πραγματικά, θρικόμαστε μπροστά στο θέμα σωβινιστικής κραπάλης. Οι «άριστεροι» της Βουλγαρίας παίρνουν το σωβινισμό των Βουλγα-

Η ΜΑΖΑ ΓΡΑΦΕΙ !

Μόνο η 4η Διεθνής!

Ε! συντρόφοι παρτιζάνοι, το Σφυρί και το Δρεπάνι, ή Γροθιά όλα τα κάνει, μόνο η Κόκκινη Γροθιά!

Σεις! του κόσμου οι προλάτες, ξεβρωμάστε πιά τις στράτες από τους γραφειοκράτες, κ' είν' ή νίκη πιά κοντά!

άν, συντρόφοι, συναχτείτε, κι' άγκαλιάστε και δείτε, ένα σώμα όρμιστείτε, μ' ένα βήμα της ψυχής,

πώς, συντρόφοι παρτιζάνοι, το Σφυρί και το Δρεπάνι, ή Γροθιά όλα τα κάνει, ή 4η ή Διεθνής!

(11 του Φλεβάου, του 1948) ΓΕΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΡΙΑΝΣ

ρων φασιστών. Οι «άριστεροι» της Ελλάδας δανείζονται τα σύμβολα των Έλλήνων μεγαλοιδεωτών. Οι άρχηγοί του «Πατριωτικού Μετώπου» και το ΕΑΜ μεταμορφώνονται, μπροστά στα κατάπληχτα μάτια του προλεταριάτου, από «εθνικοαπελευθερωτικές» χρυσάλλιδες σε προαστριτικά σκουλήκια!

Το πρόγραμμα εθνικών επιδιώξεων για την ειρήνη του Κουλίτσεφ, Γεωργκήεφ, Δημητρώφ, δεν διαφέρει απ' το πρόγραμμα των Έλλήνων όμοιόν τους, έξω απ' ότι είναι το πρόγραμμα της μιάς ή της άλλης, μπουρζουαζίας. Οι μερικές παραλλαγές και οι μεταβολές στην πολιτική σκηνοθεσία, τίποτα δεν άλλαξαν απ' την άποψη του ταξικού περιεχομένου των προγραμμάτων ειρήνης. 'Αλλαξε μόνο, κατά ποσοτική άναλογία, ή θρασύτητα, ή άπάτη και ή ύποκρισία των λακέδων του καπιταλισμού. Μόνο ποσοτική μεταβολή μπορεί, επίσης, να παρατηρήσουμε ανάμεσα στους σοσιαλπατριώτες του πρώτου παγκοσμίου πολέμου, των Κοούτσκου, Βατερβέλντε, Τουράτι, Τόμας και Σια, και τους σημερινούς άπογόνους του σοσιαλσωβινισμού τους.

Το προλεταριάτο, δεν μπορεί και δεν πρέπει να βαδίσει πάνω στις λύσεις του 'Εθνικισμού που υποδεικνύουν οι ιμπεριαλιστές, οι εθνικές κεφαλαιοκράτες και οι προδότες του επαναστατικού Μαρξισμού. Τα συμφέροντά του και ή άποστολή του καθορίζονται απ' τις θεμελιώδεις τάξεις της οικονομικής εξέλιξης, απ' τον επαναστατικό χαρακτήρα της έποχής που περνάμε, και απ' τη σοσιαλιστική ιστορική άποστολή του. Το προλεταριάτο, στη πάλη του για τη πραγματική του άπελευθέρωση, δε μπορεί παρά να αντιτάξει όλη του την έχθρότητα στις όποιεσδήποτε 'Εθνικές επιδιώξεις.

Η διαρύθμιση των συνόρων προς τη Βουλγαρία είναι μία πρόστυχη δικαιολογία, που σκεπάζει τις καταπιεστικές και εκμεταλλευτικές διαθέσεις της έλληνικής μπουρζουαζίας, ενάντια στους αντίστοιχους Βουλγαρικούς πληθυσμούς. Το ίδιο ισχύει για τις αξιώσεις πάλι στη Β. 'Ηπειρο, τη Θράκη, τα Δωδεκάνησα και τη Κύπρο. Παντού οι μπουρζουαζικές διεκδικήσεις έχουν για κίνητρο, την επέχταση του πεδίου εκμετάλλευσης.

Το κόμμα μας αντιτάσσεται σε κάθε προσάρτηση και έξηγεϊ, ούς καταπιεζόμενους, ότι τίποτα δεν θα κερδίσουν αυτοί απ' τις προσαρτήσεις, κι' απ' την καταλήστευση των ήττημένων λαών με τις πολεμικές αποζημιώσεις.

'Υπερασπίζει το δικαίωμα αυτοδιάθεσης για κάθε έθnikή μειονότητα, μέχρι πλήρους άποχωρισμού. 'Υποδειχνει στους καταπιεζόμενους της Κύπρου και των Δωδεκανήσων, την πάλη για την άυτονομή τους.

Στα προγράμματα της «ειρήνης» των ιμπεριαλιστών αντιτάσσει το πρόγραμμα των ΕΝΩΜΕΝΩΝ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ.

Η έλεφτερη, άβιαστη, χωρίς καταναγκασμούς και δίχως στρατοκράτηση έκφραση της θέλησης καταπιεζόμενων έθνοτήτων μπορεί, και πρέπει, να γίνει σεβαστή, θάση λύσης όλων των διαφορών ανάμεσα στους λαούς. 'Αλλ' αυτό δεν είναι δυνατό να γίνει, παρά μόνο μέσα στα πλαίσια του σοσιαλισμού.

Μόνο άμα το προλεταριάτο αντιπαρατάξει στις εθνικιστικές και σωβινιστικές λύσεις, το διεθνιστικό του πρόγραμμα, και ή Εύρωπή στηριχτεί στην οικονομική ένοποληση, στη σχεδιασμένη οικονομία και το σοσιαλισμό, μόνο τότε θα θεμελιωθεί ή μόνιμη ειρήνη, ή άδελφική συνεργασία όλων των λαών, και ή πρόοδος του πολιτισμού μας!

(«ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ»— 1946)

ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ — 4ης ΔΙΕΘΝΟΥΣ

(ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ «ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ»)

ΟΠΩΣ ΕΜΕΙΣ ΤΑ ΠΡΟΒΛΕΠΟΥΜΕ !

'Ανοιχτή 'Επιστολή προς το Συνέδριο, τη Κεντρ. 'Επιτροπή και τα μέλη του Κομμ. Κ. της Γιουγκοσλαβίας

(ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΑΚΡΙΑ Η ΚΑΘΑΡΣΗ!)

(Από το προηγούμενο)

Η κομμουνιστική πειθαρχία, έτηρείτο χωρίς δια μέσα στον ένθουσιασμό του αγώνα και της επαναστατικής νίκης. Τα έθνοκομικά προβλήματα, του κόμματος, άδωκα και κατά την έποχή της κομμουνιστικής διεθνούς, έουθμίζονταν κατόπιν έλευθέρων συζητήσεων. Οι πιο σπουδαίες άποφάσεις παίρνονταν με βάση τις πιο άποτελεσματικές πεποιθήσεις, βγαλμένες απ' τη πείρα και συνείδηση των αγωνιστών. Το κόμμα ήταν στενά συνδεδεμένο με τις τάξεις και όλόκληρο το προλεταριάτο συμμετείχε στη διαχείριση του κράτους και της κρατικής οικονομίας.

Σήμερα όλ' αυτά έχουν αλλάξει στη Σοβιετική Ένωση. Τα σόβιετ έχουν διαλυθεί. Οι έργατες δεν εξασκούν ούτε τον έλάχιστο έλεγχο άπάνου στα έργοστάσια, και ύπέκυψαν

πιτυχίες της 'Οκτωβριανής 'Επανάστασης στη Ρουσία, είναι ότι έπέφερε την εξέλιξη της μεσαίας και άνωτερης μόρφωσης σ' όλα τα παιδιά τους έργατες και τους πτωχούς χωριάτες. Δεν μπορούσε να ξεχάσει ότι έχουν, κιόλας, περάσει όγτώ χρόνια που ή Ρουσία Κυβέρνηση κατάργησε αυτό το προοδευτικό σύστημα, και έπανεφερε το σύστημα πληρωμής για τη μεσαία κι' άνωτερη μόρφωση, πρόνομο κόνοντας έτσι τη μόρφωση για τα παιδιά των μελών του κόμματος και των μικροαστών, — που έχουν πάλι ξαναπληθύνει άρκετά—ρίχνοντας έτσι στην ήμμιμάεια τη πλειονότητα.

Δεν είναι αυτό ή καλύτερη άπόδειξη ότι οι ήγέτες του Ρουσικού κράτους και του κόμματος έπαψαν από το να βαδίζουν προς το Σοσιαλισμό,

ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ που ΔΙΑΒΑΣΕΤΕ τον «ΕΡΓΑΤΗ»!

Με τις επανειλημμένες έκκλησεις μας έκθέσαμε τη δύσκολη οικονομική κατάσταση της έφημερίδας μας : ένα μόνιμο σημαντικό έλλειμμα, μπουκοτάς της κυκλοφορίας, άβηση των γενικών της έξόδων. Αυτή ή δύσκολη κατάσταση μας κάνει να άντιμετωπίζουμε την άβηση της τιμής του φύλλου σε 2 γρ. κάτι που δεν θα το θέλαμε. 'Υπάρχει όμως ένας τρόπος να το άποφύγουμε : Με την υπερένταση της προσπάθειάς μας να στείλουμε την οικονομική μας συνδρομή, τον έρανο μας και τον έρανο των φίλων του «ΕΡΓΑΤΗ».

Κάθε γρόσι που δίνεται είναι μία πολύτιμη ένίσχυση.

Άς ριχτούμε όλοι μας σ' αυτή την προσπάθεια :

ΝΑ ΕΝΙΣΧΥΣΟΥΜΕ ΤΟ ΦΥΛΛΟ ΜΑΣ !

στις άδωκοφές των ήγέτων. Τα ήμερομίσθια τους, (των γραφειοκρατών) είναι πιο φιλάδελφα' ζείναι πιο πλεονόνοτα στις καπιταλιστικές χώρες. Τα κομμουνιστικά μέλη πόνωνε μεταξύ τόσο ήμερομίσθια, όσα είναι τα κέρδη ενός μικροαστού. Μία άβυσσ χωρίζει τις συνθήκες ζωής της εργαζόμενης τάξης από τις συνθήκες ζωής της γραφειοκρατίας, που διαγιγίεται την οικονομία του κράτους. Η γραφειοκρατία αυτή, έχει έντελώς στραγγαλίσει τη δημοκρατία μέσα στο κόμμα. 'Απομάκρυνε και δολοφόνησε όλους τους πτωχούς προλεταρίους, και μετέτρεψε το κόμμα σε όργανο προφίλαξης των δικών της προνομίων, και έπαυσε, έτσι, το κόμμα να είναι τ' όργανο του διεθνούς κομμουνισμού.

Η γραφειοκρατία αυτή έχει γίνει τώρα μία ξεχωριστή τάξη, που διαφυλάττει τη θέση της τόσο ζηλότυπα από τους εργαζόμενους της δικιάς της χώρας, όσο προσπαθεί να διαφρανώσει, πάλι, τον ίδιο τον έαυτό της επιτιθέμενη εναντίον σας.

Μία από τις πιο άξιοσημείωτες έπιτυχίες σας στη Γιουγκοσλαβία, καθώς και μία από τις πιο άξιοσημείωτες έ-

και έχουν δημιουργήσει μία όπισθοδρομική κατεύθυνση προς μία κοινωνική άνάσφιξη, συνεχώς άβξανόμενη.

Είναι ή ύπαρξη των γραφειοκρατικών προνομίων στη Ρουσία — που οι ήγέτες του κομμουνιστικού κόμματος της ΕΣΣΑ, μικρά από το να τα καταπολέμουν, τα διαφυλάττουν ασχηματικά — που έξηγα την ιδεολογική μορφή που προσέχρησε από τον έκφυλισμό αυτής της ήγεσίας.

'Από την έποχή του Λένιν ή ήγεσία του Μπολσεβίκου Κόμματος και της κομμουνιστικής διεθνούς, κι' όταν ακόμα ήταν άναγκασμένοι να διαπραγματεύονται με ισχυρούς 'Ιμπεριαλιστές, διακηρύχνανε, πάντοτε δημοσίως, ότι ό καπιταλισμός και σοσιαλισμός είναι δύο άσυμβίβαστα καθεστώτα. Δεν έπαψαν ούτε στιγμή να καλούν τους έργατες όλων των καπιταλιστικών χωρών να ρίξουν τη δυναστεία των εκμεταλλευτών τους, και να τους προτομαίξουν για δράση.

(Στη 2η σελίδα)

ΤΑ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ ΜΑΣ!

ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΤΗ ΘΕΣΣΑΛΙΑ ΤΟΥΣ ΟΙ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΕΣ ΓΝΩΙΑΖΟΥΝΤΑΙ

Κι' "Οχι Για Την 'Απελευθέρωση!

(ΜΑΚΡΙΑ ΑΠ' ΤΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΩ ΑΠ' ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ)

Στη Λαοκρατία έγινε — όπως και σ' όλες τις πόλεις — συλλογή και παραλαβή. (Για την "Ένωσιν με την Μητέρα Ελλάδα" για "Ενότητα, Συναρμολόγηση δράσης", για τον "άντικαπιταλιστικό αγώνα" κ. τ.ο.κ.)

Φαίνεται, όμως, οι «ήμετεροι» του «εργατικού» κόμματος "Αξέλι είναι διασπασμένοι, και ούτε πάτησαν στο συλλογικό...

Την ώρα που οι άλλοι, παραινόμενοι από τα «εργατικά» και κοίταγα λόγια των "Αξελιών, παρακολούθησαν το συλλογικό, αυτοί το «ήμετεροι» — και θύναυ και οι πιο συνετήτοι! Έκταναν το περιτόπο τους στις Φωνηζαίδες.

Αν είχαν «δίκιο», "Ενοσπότε" θα χωράσαντο σε πανηγύρια...

"Ακούσαμε και μερικούς, με τα ίδια μας τ' αυτιά, να κάνουν, ανάμεσα σ' άλλα, και το παρακάτω διάλογο. (Χωρίς να είναι δυνάμει μας έμας, ούτε στον ήλιο μας, το χωριδίσιζο χωριδίσιζο...)

— Γιατί δεν πιάς, φίλε, στο συλλογικό!...

— Γιατί να πάω, ρε!...

— Μια είναι μέλος του κόμματός...

— "Ακούσε, συνάδελφε! Το 47 που θα βγάλαμε αρχιεπίσκοπο ζήναμε ένα σπασμό συλλογικό και παραλαβές, και φτιάσαμε, μάλιστα, και στο σημείο που θα ξεσπούσαμε πιά, πραγματικά, ενάντια στη Κυβέρνηση για να μας δοθεί με το ζόρι η "Ένωσις.

Μα σ' εκείνο ακριβώς το σημείο στράφηκε, κι' άρχισαμε άλλα πανηγύρια (γιατί μέχρι σήμερα μόνο πανηγύρια κάναμε) για την «Αυτοκιβέρνησιν» πιά.

Πάει καλά... "Όλοι, άλλοι λίγο, άλλοι πολύ, καταλάβαινε ότι ήταν πιο σωστό να ζητήσουμε την "Αυτοκιβέρνησιν": Γιατί, τουλάχιστο θα βγάλαμε μια κυβέρνηση ντόπια, που σιγά—σιγά θα καταφέρναμε να

μαρτύρουμε και λίγους δικούς μας σ' αυτή τη Κυβέρνηση, και θα υπερασπιζαμε λίγο την εργατική τάξη του τόπου μας.

Μήτρωμα, τελοςπάντων, στον αγώνα για την «Αυτοκυβέρνηση». Άρχισαμε πρώτα— και πάλι — τα γνωστά πανηγύρια (συλλογικά, διαμαρτυρίες, νόμιμες παραλαβές, κ. τ.ο.) και, μετά, μήτρωμα στο πρώτο στάδιο του μαχητικού αγώνα.

Πήγαινε κι' άρχισαμε φιλικά...

Καίρια στο κόπο τους! Που να ξέρουν οι καίμενοι πως άλλαξε η πολιτική ενός κόμματος τόσο γρήγορα!...

Και τώρα ξαναζητάμε την "Ένωσιν!... Και ξέρεις το γιατί!...

Σκουρύνανε τα πράγματα τόσο πολύ, που αν συνεχίζαμε τον αγώνα για την «Αυτοκυβέρνηση», υποχρεωτικώς και οι άλλοι ήγέτες θα πήγαιναν φυλακή μαζί με τους τέσσερις—πέντε...

Και έτσι τα έμμεσα πόστα βήμασαν άδεια, και θα τα κατελάμβαναν αυτομάτως άλλοι!

Και τότε που θα σταθούν οι άλλοι, όταν θα βγούν από τη φυλακή!... Να πάν άρχατες!... Ας συμφέρει!... Αφού καλά περνούν εκεί που είναι, γιατί να βάλουμε μελετάδες στο κεφάλι τους, και να χάσουν τη θέση τους!...!

Καλώς ήταν ο τόπος μου, και άκουσα άρχατά. Που, όπως σή-ποτε, όμως, ήμωνα βέβαιος πως θα τάχαγα. Γιατί ξέρω και γώ (όπως κι' ο τηλεγραφικός άνθρωπος) τι θα πει Σταλινική παραγοντία.

Θάχουγα κι' άλλα, μα κείνη τη στιγμή στράφηκε η παραλαβή απ' το γύρο που έκανε... Και οι φωνές έκαναν τους συναμωμένους να σταματήσουν, και να φύγουν!...

Τό... μεσημέρι ξφτασε κι' άλλωστε!...

(20 του Φλεβάρη του 49). ΣΚΛΑΙΩΤΗΣ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΣ

Η μάζα κι' έμεις

ΑΣ ΛΕΙΨΟΥΝ!...

Οι καθημερινές μας αγωνίες

Σύντροφοι του «ΕΡΓΑΤΗ». Διάβασα το βιβρό σας της έκδοσης της 13 του Φλεβάρη 1949 και συμφωνώ με κείνα που γράφει ο «Πολίτης του Βαρσοβίου» πάνω στο ζήτημα του ήλεχτικού ορίσματος:

Πραγματικά το ήλεχτικό όρισμα παραμένει είδος πολιτείας. Για τον δαλσώτατο λόγο που δε θα μπορούμε να το χρησιμοποιήσουμε για απεικονιστικούς, ούτε με το 4 γο. το κλοβάτ.

"Ένας φτωχός οικογενειάρχης χρησιμοποιεί μήνα με το μήνα 1 τενεκέ πετρώλαδα, (που στοιχίζει 6 σελίνια) για να μαγειρέψει.

"Αν θελήσει να χρησιμοποιήσει ούμμα, με μια μαγειρική ήλεχτική συσκευή των 1000 κλοβάτ, σημαίνει:

Σε δύο ώρες που θέλει να ψη-

θεί το φαί θα καταναλώσει 2 κλοβάτ, πάλι να πει 8 γο. Για 30 μέρες 240 γο. Κι' αν μαγειρέψει 2 φορές τη μέρα, 480 γο.

Φυσικά όταν ένας μπορεί να μαγειρέψει με 6 σελ. το μήνα, θάναυ άνοητος να μαγειρέψει με ούμμα, πάλι να πει με 26 σελ. 6 γο., ή ακόμα 58 σελ. 8 γο.

Δηλ. κοντολογής αν πρόκειται να ήπαληθεύσει, ακόμα μια φορά, ή σούρα του λαού «στοίχισε ο κοίτσος άηδόνι», ή «το σκονί του χωριάτη μονό δε φτάνει, και δικλά φτάνει...» κλπ., ας λείψουν όλες οι μηχανικές πιο πάνω... «κίχολιες»...

Συντροφικά, ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΡΧΗΣ ΕΡΓΑΤΗΣ ΤΟΥ ΒΑΡΣΟΒΙΟΥ (25 του Φλεβάρη, του 49)

'Ανοιχτή 'Επιστολή

('Απ' τη 1η σελίδα)

"Έθεταν πάντοτε την εσωτερική και έξωτερική πολιτική της ΕΣΣΔ ως βάση στρατηγικής για την παγκόσμια σοσιαλιστική επανάσταση, και θεωρούσαν ως πρόωπο καθή-κον τους να βοηθάνε, όσο ήταν

δυνατό, τα κομμουνιστικά κόμμα-τα άλλων χωρών για να χρησιμοποιούν κάθε επαναστατική διάθεση που προσφέρονταν να ανατρέψει το καπιταλισμό. Είναι άληθές ότι ο Λένιν και θεωρούσαν ως πρόωπο καθή-κον τους να βοηθάνε, όσο ήταν

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Διευθυντής : Διεύθυνση : N. W. Posthumus Keizergracht 264 καθηγητής. Amsterdam—C. Telef: 35.713

29 του Νιόβρη του 48 (1) Προς τη Διαχείριση του «Εργάτη», 'Αγ' Αντωνίου 1, Λεφκοσία, Κύπρος.

'Αγαπητέ Κύριε, "Ένας δικός σας φίλος μάς δίνει, από καιρό σε καιρό, το περιοδικό σας «Εργάτης».

"Έχομε τώρα: 22 τ' 'Αβγούστου, 29 τ' 'Αβγούστου, 5 του Σεπτέβρη, 12 του Σεπτέβρη, 10 τ' 'Οχτώβρη, 17 τ' 'Οχτώβρη, και 24 τ' 'Οχτώβρη. (2)

Είναι πάντοτε καλύτερο, όπως σή-ποτε, να παίρνομε τα περιοδικά άπεφθείας γιαφτό θα ήφαρισθηόυμε, πάρα πολύ, αν μάς κάνετε τη καλωσύνη να στέλνετε στο 'Ινστιτούτο μας τρία αντίτυπα κάθε φορά.

Το 'Ινστιτούτο μας ήτανε, πριν απ' το πόλεμο, ένα διεθνές κέντρο για τη σπουδή της κοινωνιολογικής ιστορίας. 'Η βιβλιοθήκη περιέχει, ανάμεσα σ' άλλα, μια μεγάλη και πολύτιμη συλλογή από περιοδικά. Διαρκούντος του πολέμου όλες μας τις συλλογές μάς τις κλέψανε οι Γερμανοί.

Το 'Ινστιτούτο πρόσφατα ξανανοιξε, άφου έχει ξαναποκτήσει ένα σημαντικό μέρος απ' τα βιβλία του και τα ντοκουμέντα του. Προσπαθούμε να χτίσουμε το 'Ινστιτούτο και πάλι, κ' έλπίζομε ότι το ίδιο θα γίνει, ακόμα μια φορά, το κέντρο, στη Δυτική 'Εβρώπη, όπου είναι μαζεμένα όλα τα βιβλία, τα περιοδικά κ' ενδιαφέροντα ντοκουμέντα των κοινωνιολογικών κινήματων, των κοινωνιολογικών όμάδων των πιο ποικίλων τάσεων. Το 'Ινστιτούτο θάναυ άνοιχτό καθεμέρα, και όλο το ό-λικό είναι λείφτερο στη διάθεση τους σπουδα-στές, και τους εργάτες της έρευνας.

Αυπούμαστε να σας πούμε ότι οι οικονομικοί μας πόροι έχουν περικοπεί, σε τέτοιο βαθμό, ώστε δεν είμαστε ίκανοί να σας προσφέρουμε καμιά πλερωμή. 'Αλλά έλπίζομε — ότι έχτιμάτε τη σπουδαιότητα, του πως θάχετε το έντυπο σας σ' ένα κέντρο κοινωνιολογικής ιστορίας.

Με πολλές ήφαριστίες για τη προβλεπόμενη ήβγενικιά σας βοήθεια, για την άνοικο-δόμηση του 'Ινστιτούτου μας, διατελώ δικός σας ειλικρινώς (όπογραφή) N. W. Posthumus Βιβλιοθηκάριος.

(1) 'Αργήσαμε τόσο (να το δημοσιεύσομε) γιατί—πανάπολα—δεν είχαμε ΑΝΘΡΩΠΟ να μάς το μεταφράσει (δεν άνεχώμαστε έμεις—υπονοείται—άργόμισθη γραφειοκρατία—έπως οι σταλινο-μπουρζουάδες—και δέφτερο γιατί μάς έφέβεγε κάθε φορά (ένεκα της ΠΑΡΑΝΟ-ΜΗΣ—πρωταπόλα—κι' άστεϊρεφτης μαχητι-κής—τόσο πολυμέτρωης! —δουλειάς μας.

Με την ήφαίρια έτεότη, θα μάς νειώσει κάθε καλύτεριος άνθρωπος—νομίζομε — που δεν τού το δώσαμε στην ώρα του να το δημο-σιέψει—για να γίνει πασίγνωστο—ένα τόσο έν-δικαίερο πράμα.

"Αλλωστε—έδω που τα λέμε—πλέρια περι-τόπο θα θεωρούμε—για τον ίδιο πιο πάνω λό-γο—που δίνομε άφτες τις—παραπάνους—έξη-γήςεις και—προπαντός—στο ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΟ (ΤΡΟΤΣΚΥΣΤΙΚΟ) μας όργανο,—όπου εί-ναι ΑΦΥΣΙΚΗ κάθε ΜΠΟΥΡΣΟΥΑΔΙΚΗ πα-ρεξήγηση και άγγρισμα).

(2) 'Εντοκουμέντα τα καταφέραμε—επιτέ-λους—(παρ' όλη τη τραγική διοπάλη μας — που μάς στερεί και το τηλεγραφικό άκωμα γραμ-ποτόσημο, κι' αυτό το φακέλλο άκωμα—άνκαι... «μάς επιχηρηγή ή Κυβέρνησις (σάκν πράκτο-ράς της...)» διὰ να βγάξομε τον «ΕΡΓΑΤΗ» μαρ!...!) τα καταφέραμε, λέμε, και τους συμ-πληρώσαμε όλο τον τόμο μας.

(ΟΙ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ ΤΟΥ «ΕΡΓΑΤΗ» ΜΑΣ)

νιστικιάς διεθνούς, δεν άπέ-κλειαν τη πιθανότητα της προ-σωρινής συνεργασίας με τον 'Ιμπεριαλισμό. Κάθε επανα-τιλήψεις, αντιλαμβάνεται ότι κάθε πόλεμος, και προπάντων κοινωνικός πόλεμος, της εργα-τικής τάξης ενάντιο του καπι-ταλισμού είναι επάναγκες να διακόπτεται από περιόδους γα-λήνης, διακοπών και άνακο-χών.

"Αλλά, καθώς ο Λένιν έξη-γους, — στο βιβλίο του «'Εξ-τρεμισμός, παιδική άσθένεια του κομμουνισμού» — «άν ή συνεργασία των τάξεων επι-τρέπεται, πρέπει να γίνεται μόνο υπό τον όρο ότι, ή ήφαρ-

ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ — 4ης ΔΙΕΘΝΟΥΣ

Τροτσκιστές Κινέζοι Συλλαμβάνονται στη Σιαγκάη

(ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ «ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ»)

ΣΙΑΝΚΑΓ'— 7 του Γενά-ρη του 49—"Ένώ οι ένοπλες δυνάμεις, οι ήδηγούμενες από το κόμμα των Κινέζων Σταλι-νικών, ήφιαρμενικά προχω-ράνε προς τη κοιλιά του Για-τζέ, ήφαριστά τη Ναγκίν τη πρωτεύουσα του καθεστώς της Κομμουνιτάγ, ή μισο-φασ-ιστική διχτορία του Τσιάν-Κάι-Σιέκ, περιόριξε με τον άνώτατο ήλεγγο της και κείνη τη λίσση πιο φοβερή στα μετό-πισθεν, και πρώτ' απ' όλα, στη Σιαγκάη, το βιομηχανικό κέντρο της Κίνας. Προσκηρύ-χησε 6 στρατιωτικούς νόμους, ένόργησε σε πέσιμα όλων αυ-τών, ήφαλουθόυνε, κι' όλο και δυναμούνει και οι Τροτσκισ-τές Κινέζοι διαδραματίζομεν ένα σπουδαίο ρόλο σ' εκείνα τα παρανόμα κινήματα. Αυτοί — μη μοιζώντας με της λεγομέ-νης «άριστεράς» πτεόγους τα στοιχεία, όχι μόνο ήφισανε τους σταλινικούς μονάρχους τους, όχι μόνο δουλεύομεν για το γαρέμισμα της Κομμουνι-τάγ, μα και διακηρύχομεν τι πραγματικά είναι ο Σταλι-νισμός, και τη διαδομένη άπά-τη του που άγκαλιάζομε τώρα οι μάς.

ζών γενικά, κ' απ' ήπίθεση του Σταλινικού στρατού μερικά.

Πρέπει καθαρά νάντηλη-φτούμε αυτή τη κατάσταση, να δοράσομε στη ώρα μας κι' όρ-θή, για να ήφαρισσομε τους ήφαίρητους λογαριασμούς μας με τους τύρανοους της Κομμουνι-τάγ, και για να πάρομε το μέλλο μας στα δικά μας τα χέρια.

Το καθεστώς της Κομμουνι-τάγ είναι άποκαίρο που κα-ταδικάστηκε, και θάχε το ίδιο —άποκαίρο — γαρέμιστεί, αν μονάχα το Κ. Κ. της Κίνας ήφαλουθόυσε μια όρθη γραμμή.

Έδώ και είκοσι χρόνια, άρ-πάξε την όρη, περνώνας πάνω από τους σφοδούς των πτωμάτων των Κινέζων άγορ-τών και ήφαγών, με τη βοή-θεια του Στάλιν και των όπα-δών του στη Κίνα. 'Από τότε, ήφαίρησε ένα καθεστώς που πο-ρεί να θεωρηθεί το πιο σκλη-ρό, άναίσχυτο και διαφθαμέ-νο που έχει, μερικότώρα, γνω-ρίσει ή Κινέζικη ιστορία. Σε σημαία με άντιδραστικές δυ-νάμεις, μέσα κι' όσω απ' τη χώρα, μάς έχει στερήσει τα δικαιώματά μας και τη λευτε-ριά μας, μάς έλεψε τα συμ-φέροντα μας και έπνιξε με σφαγές κάθε άποπειρα της έ-παναστάσης μας, που δίζοντας, έτσι, κάθε μεταστροφή και προοδευτικό κίνημα που ήγι-νόταν, κάθε φορά στην Κίνα, μέσα σ' αυτή τη περίοδο, και μάς έφριξε, έμάς τις δουλέρ-τους μάς, στην ήφαγη ά-θλιότητα και φτώχεια.

Γύρω από το θρίαμβο του Σταλινικού στρατού, και τη πιθανή πτώση του καθεστώς του Τσιάνγκ-Κάι-Σιέκ, ή Κομμουνιστική Λεγεώνα της Κίνας (Διεθνιστές), μα από τις Τροτσκιστικές όμάδες, έ-

ζωσαν τη στάση της καθαρή σ' ένα Μανιφέστο του περασμένου Δεκέβρη. Στις 20 του μήνα εκείνου, τα μέλη της στρατο-κιν-ηρωποιήθηκαν, και πολλές χιλιάδες, απ' εκείνα τα ντο-κουμέντα τοιχοκολλημένα σε ήφοστασία, σχολιά, στρατό-νες και άλλα σπουδαία χτίρια.

Αυτό προκάλεσε μεγάλη αντί-δραση, κι' άνάμεσα στις μά-δες, κι' από τις άρχές της Κομ-μουνιτάγ. Σαν άποτέλεσμα, δυο μέλη συλλαβήθηκαν, και τρεις σύντροφοι παρατρίχα γλυτώσανε. Αυτό, φυσικά, ή-τανε ένα μικρό χτύπημα στην ήφαίρηση μας, αλλά ή πολι-τική ήπικροή, που δρέφαμε απ' αυτό, πολύ πιο μεγάλη.

"Απ' αυτό τ' άλλο γεγονός, όσα οι Σταλινικοί διαδράσανε δηλ. ο Στροκμιστές τους— ό-τι: οι Τροτσκιστές το σκάσανε για το Χονγκόγγ και τη Φορμόζα για να σφιζομε μα-ζί με τους πλουσίους κι' άνω-τάτους άξίωματους της Κομμουνιτάγ, μπροστά στη προσέλαση του «Απελευθερω-τικού Στρατού» και, έτσι, εί-μαστε «περισσότερους» του Τσιάνγκ-Κάι-Σιέκ— έχουν πε-ρά άωπέρα ήπιναγεί.

Για να τραθήσομε άναγνω-στές πάνω στη θέση των Κινέ-ζων Τροτσκιστών, πάνω στη σημερινή κατάσταση στη Κί-να, μεταφράσομε το ζήτημα του Μανιφέστου όλο στα 'Εγ-γλέζικα, ως έξης:

Προς τους εργάτες, τους φτω-χούς χωριάτες, τους στρατιώ-τες, κι' όλες τις δουλέφτες μά-δες της χώρας.

Μια νέα κατάσταση, μια ήφαρνηκή άλλαγή, δρίζεται μπροστά μας. Το καθεστώς της Κομμουνιτάγ, που μάς έχει κυβερνήσει πάνω από είκοσι χρόνια, κ' έχει διαπράξει ά-λογάριστα ήγκλήματα, τώρα κλονίζεται απ' το ίδιο το θεμε-λιό του, και καταδικάστηκε νάντραπεί κάτω από τη πίε-ση των άγαναχτισμένων μά-

Κ' εσύ! σύντροφε, δε διάβασες, άκωμα, την «ΠΡΩΩΜΕΝΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ»; ! (του Γέρου μας). Μεγάλη παράλειψη!

Το μόνο πρόμα που ήδια-φέροθηκε, ή Κομμουνιτάγ, ήτα-νε το δυνάωμα της πολιτικής ήξουσίας της, και ή συγκεν-τρωση οικονομικών πόρων για τη Κινέζικη οικονομία και τη συμφορία της μισοβουα-ζία. Στ' όνομα της «Βορινής 'Εκστρατείας», της «Καταστο-λής του Κομμουνισμού» και της «Αντίστασης στην 'Ισπα-νία» και της «Καταστολής των ήπστον» πάλι, πέτυχε αυ-τή (ή Κομμουνιτάγ) να κάνει προνομιότους λίγους άνθρώ-πους, κι' άπένταση τη μέγιστη πλειονότητα. 'Η πολιτική ή-ξουσία συγκεντρώθηκε στο Τσιάνγκ-Κάι-Σιέκ τα χέρια και της δανόνας κλίμας του, ενώ οι ίδιες οικογένειες σφαί-τερίστηκαν το λαϊκό πλοΐτο.

"Όταν ή Κομμουνιτάγ συμ-πλήρωσε άφρτο το άντιδραστι-κό σχέδιο, με τέτοια ήφαίρητά μέσα, ήφαίρησε στη τελική μέρα της άνόδου της στην ήξουσία.

"Η οικονομική ήλασγία που άντεπροσώπεβε, ή Κομμουνι-τάγ, ήφαίρησε τον ίδιο τον έα-φτό της άντιμετώπο των Κινέ-ζων μαζών, ειδικά έμάς τους ήφαίρητες και τους φτωχότατους άγρότες. Βοισκοντα σε τέτοια άντίθεση όποτε όποιοσδήποτε, μόνο να μην άνήκει στη κυ-βερνήτρα συμμορία της Κομ-μουνιτάγ, θα πει άμέσως ότι δ-λες οι άθλιότητες μας και οι δυστυχίες μας ήφελονται στη διακυβέρνηση της Κομμουνι-τάγ, κι' ο μόνος δρόμος που θα μάς γλυτώσει, είναι να γαρέμισσομε εκείνη την άτιμη κυβέρνηση.

Ναί! πρέπει να γαρέμνι-σομε τη Κομμουνιτάγ, που μπροστά σ' αυτήν την άγανά-χτηση, είναι (ή κυβέρνηση της Κομμουνιτάγ), τηλεφάτα, στις λαομονές της σφάξης της.

(Συνεχίζεται)

"Προδόντος: Γ. Χριστοφίδης Τύπος: «ΖΑΒΑΛΛΕΣ Λευκωσία